

MARTINOV POHOD V GORIŠKA BRDA 20.11.2019

No, pa smo ga dočakali. Pohod, ki je bil načrtovan za 13.11. smo morali prestaviti na 20.11., ker je bilo za ta dan napovedano lepo vreme.

Na pohod smo se zaradi oddaljenosti Brd odpravili bolj zgodaj kot običajno. Jutro je bilo sveže, a je skupaj z vremenarji napovedovalo lepo vreme, ki ga je bilo potrebno izkoristiti.

Po udobni vožnji s kratkim postankom za kavico in biološke potrebe, smo prispeli na izhodišče za vzpon na Sabotin. Po krajšem sproščanju udov smo se začeli vzpenjati najprej po stopnicah, nato pa po dokaj strmi poti (s katero je imel pisec teh vrstic kar nekaj težav) proti vrhu Sabotina, kamor smo prispeli z vmesnim počitkom v cca uri in pol. Z vrha je sledil spust do planinske kočice pod Sabotinom, kjer smo imeli počitek za malico in pijačo. Željena kava pač ni bila dosegljiva, saj je bila kočica ta dan za nas zaprta.

Ostanki cerkve sv. Valentina pod vrhom Sabotina. Foto M. Vitez

Tik pred vkrcanjem v avtobus, ki nas je čakal nedaleč od planinske postojanke, je pričelo rahlo rositi (ta dan je bil dež za zahodno Slovenijo napovedan šele v popoldanskih urah), zato smo spremenili naš prvotni načrt in opustili vzpon na Korado. Z avtobusom smo se podali v Dobrovo, kjer smo si v grajskem lokalu privoščili osvežitev po svojih željah in si ogledali zunanost gradu. Kot zanimivost smo si na dvorišču gradu lahko ogledali doprsni kip Džavaharlala Nehruja, prvega predsednika indijske vlade.

Iz Dobrovega smo se v rahlo kislem vremenu odpeljali na ogled srednjeveške vasi Šmartno.

Med vožnjo smo občudovali pokrajino, ki je bila ta čas odeta v čudovito pisane in tople jesenske barve, ki jih tudi najboljši slikarji ne morejo ujeti tako lepe kot so v naravi. Narava je Brda res obdarila s skoraj nezemeljsko lepoto.

Lepo urejena srednjeveška vas Šmartno je vredna ogleda. Foto M. Vitez

Vas Šmartno je stara srednjevaška vas, z lepo ohranjenim srednjeveškim obrambnim obzidjem, ki je zaradi zanimanja turistov zelo lepo obnovljena tudi s pomočjo evropskih sredstev in vredna ogleda. Poleg ozkih vaških uličic, ki so ohranile podobo srednjeveških časov, smo si ogledali tudi baročno cerkev sv. Martina, ki jo je poslikal slikar Tone Kralj, njegov je tudi svojevrsten križev pot naslikan na stenah cerkve. Njena posebnost je tudi visok zvonik, ki je včasih služil kot obrambni stolp in je bil zgrajen že v 14. stoletju. Poleg cerkve smo si v notranjosti muzejske hiše lahko ogledali tudi nekaj predmetov iz tistih časov.

Glede na to, da je Šmartno le streljaj proč od vasi Gonjače, se nismo mogli upreti želji večine, da se ne bi kljub močnemu vetru povzpeli na razgledni stolp, s katerega je ob lepem vremenu čudovit razgled na Goriška Brda, ki pa nam žal ta dan ni bil dan, zato smo se premraženi hitro spustili nazaj na trdna tla, kjer so se nekateri ovekovečili v obliki sočnih češenj.

Polni nepozabnih vtisov, kljub slabemu vremenu, smo se skozi koridor vrnili do Solkana, kjer so nam v hotelu postregli z okusno malico, ki je vsem zelo teknila, saj smo jo užili na toplem v družbi prijateljev. Smo pa doživeli majhno razočaranje, saj nam v hotelu niso mogli postreči z verjetno najznamenitejšim vinskim produktom Brd, to je zlata rebula, saj je niso imeli.

Martin Hočevar